

Apunts reforç Rococó (inclou vídeos i webs)

Sitio: [Cursos IOC - Batxillerat](#)

Imprimido por: Invitado

Curso: Història de l'art (autoformació IOC)

Día: viernes, 11 de febrero de 2022, 19:50

Libro: Apunts reforç Rococó (inclou vídeos i webs)

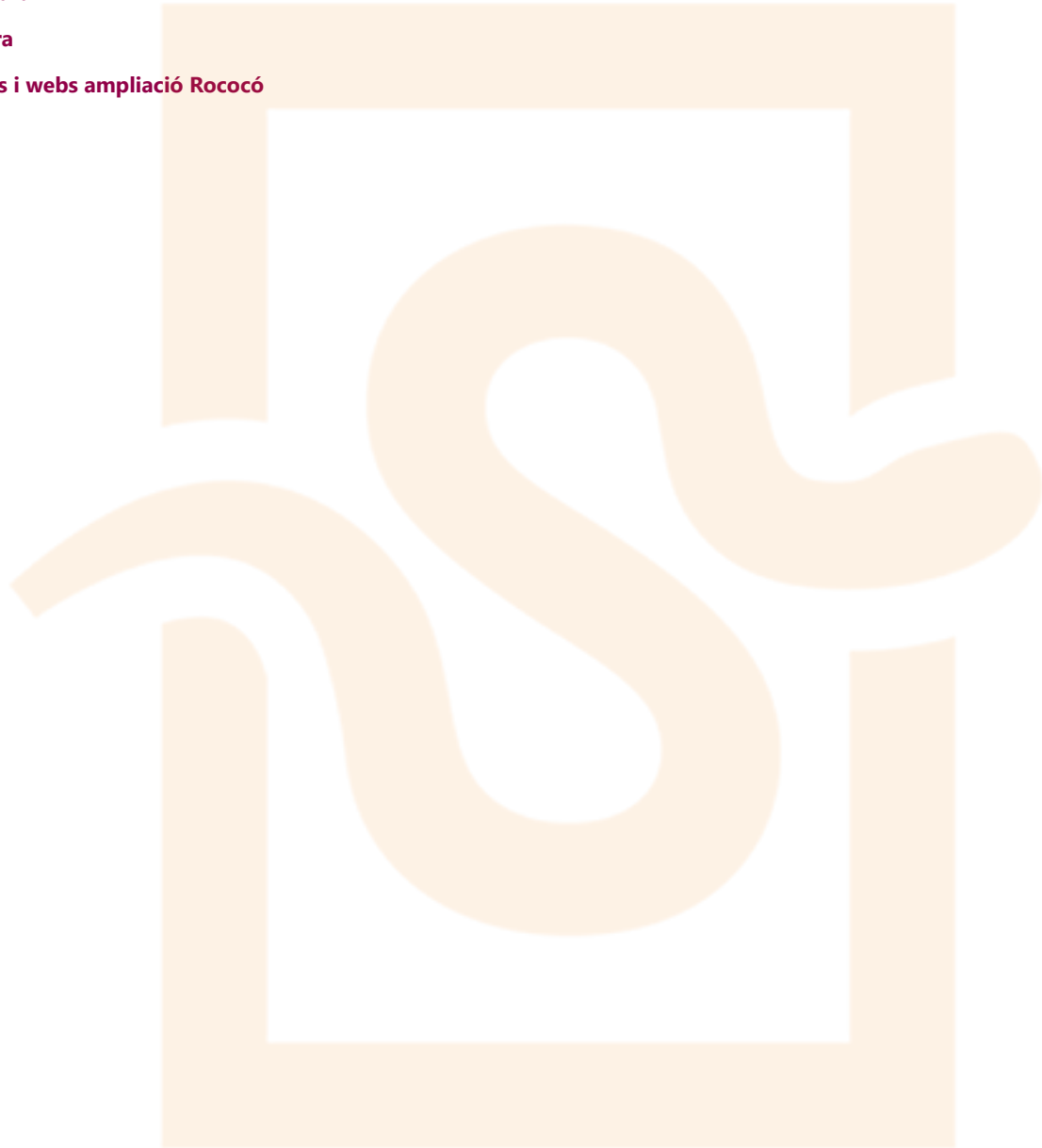
Descripción

Apunts reforç Rococó

Tabla de contenidos

- 1. Context geogràfic**
- 2. Context històric i cultural**
- 3. Característiques generals**
- 4. Arquitectura**
- 5. Escultura**
- 6. Pintura**
- 7. Vídeos i webs ampliació Rococó**

1.Context geogràfic

L'estil artístic del rococó es va desenvolupar amb més profunditat en dues zones concretes:

a França (on neix i es centra en estils més senyorials) i Alemanya, on es va focalitzar en arquitectura monumental, civil i religiosa.

Pel que fa la cronologia, el rococó el podem delimitar en relació a dues dates:

- Inici al 1715 amb la mort de Lluís XIV.
- Final 1789 amb la Revolució Francesa.

El rococó es va propagar de França a la resta de països europeus gràcies al paper de la Cort francesa des de Lluís XVI.

Fragonard. El gronxador o El feliç caprici del gronxador (1766), oli sobre tela. Wallace Collection, Londres. Exemple d'obra que reflecteix la vida aristocràtica d'aquesta etapa.

2.Context històric i cultural

El context històric que marca el rococó és un període marcat pels canvis. És una etapa on hi ha nous enfocaments en diversos àmbits com són l'economia, la política o la manera d'entendre la societat:

- Canvis econòmics:
 - La **Revolució Industrial** genera un nou model econòmic, el capitalisme.
- Canvis socials:
 - El nou sistema econòmic comporta el sorgiment de noves classes socials tals com la **burguesia industrial** i el **proletariat**.
 - Altres aspectes a destacar són la concentració urbana generada com a conseqüència de la Revolució Industrial així com la propagació dels **mitjans de comunicació**.
 - Secularització de la societat degut als canvis socials i polítics.
- Canvis polítics:
 - Com a conseqüència de la caiguda de l' Antic Règim, neix el **pensament polític modern**, les democràcies parlamentàries.
 - Moment marcat per les revolucions liberals, el **pensament il·lustrat**, el nacionalisme, socialisme així com **moviments socials**, guerres i **revoltes**.
 - Etapa d'**expansió colonial**. S'exploren i exploten les colònies amb finalitats tals com explotar les primeres matèries o repartir l'excedent demogràfic del continent. Al 1885 a la conferència de Berlín, les potències europees es reparteixen els territoris territorials extraeuropeus.
- Canvis artístics:
 - Com a conseqüència de l'expansió territorial, es descobreixen i s'**estudien en profunditat civilitzacions** tals com Egipte i Mesopotàmia o cultures orientals com la japonesa, xinesa, hindú...
 - El nou interès per la cultura i el moment econòmic propicien els primers viatgers moguts per l'adquisició de nous coneixements.
 - Art fidel a la classe aristocràtica. La capital artística deixa de ser Roma i dona pas a **París** com a nou centre artístic.
 - Durant aquest període van desapareixent progressivament els antics mecenes per donar pas a col·leccionistes d'art, exposicions, sales d'art...

3.Característiques generals

Primer de tot, cal fer referència al terme "rococó", que deriva del terme "**rocaille**", element decoratiu propi de les grutes dels jardins francesos del segle XVIII. Tot i això, com ja ha passat en altres etapes, el terme fou emprat de manera despectiva.

Així doncs, l'estil rococó sorgit a França i arrelat a Europa central es caracteritza per:

- És un estil al servei de l'**aristocràcia**, un art que exalta el luxe i la riquesa.
- És un estil que transmet el culte a la **sensualitat**, a la **bellesa**, a la gràcia i el punt virtuós d'una societat **frívola** i que com a finalitat té la recerca del plaer.
- Art **refinat** alhora que més humà ja que representa la sensualitat i el **plaer** de la vida lluny de l'espiritualitat.
- És un estil que marcarà futures tendències ja que és l'últim estil comú a tota Europa occidental.

Watteau. Gilles (1717-1719), oli sobre tela. Museu del Louvre, París.

4. Arquitectura rococó

L'arquitectura del rococó no destaca per ser una etapa d'innovacions pel que fa les tècniques o les estructures. Si destaca en algun àmbit és en la **decoració interior dels espais luxosos**. Es desenvolupà a França tot i que també hi tingué un lloc a Alemanya i Àustria.

Alguns dels trets característics de l'arquitectura d'aquest període són:

- Creació d'espais amb dissimetries, espais amb jocs de miralls, l'ús de perspectives en **trompe l'oeil** ...
- Decoració sobrecarregada amb formes capritxoses (aproximant-se a l'**horror vacui**). Tendència a l'estètica xinesa (*chinoiseries*).
- Un altre aspecte que destaca és que els edificis passen a ser funcionals, centrats en buscar la **comoditat** i el **confort** (si és necessari es canvia la distribució interna, peces concretes destinades a crear comoditat...).
- L'arquitectura del rococó tendeix a crear **espais privats** més propers a l'**aristocràcia i burgesia** lluny dels castells i palaus monàrquics.
- Utilització de **materials falsos** per crear riquesa decorativa tot rebaixant el cost de la construcció.

L'edifici per excel·lència d'aquesta etapa és el **palau urbà**, amb les mateixes característiques que els grans palaus però de dimensions més reduïdes. Si era més íntim s'anomena **hôtel o casa aristocràtica**:

- La casa es situava al centre de la ciutat i comptava amb jardí.
- Enfocada en crear espais propers i íntims buscant el confort del qui l'habita.
- Crea estances privades amb decoració luxosa, obres d'art amb to sensual...
- Destaca per una decoració luxosa on es tenen presents tots els detalls (mobles, cortines, distribució coherent...)

Neumann, Cuivilliés o Fischer foren alguns dels arquitectes més destacats en l'arquitectura d'aquest estil. A la foto podem observar un exemple de l'obra de Neumann (arquitectura) i Tiepolo (pintura). Kaisersaal o Sala de l'Emperador (1750-1753). Residència Würzburg, Baviera (Alemanya).

5. Escultura rococó

L'escultura del rococó s'ha de concebre com una extensió de l'arquitectura ja que hi va quedar sotmesa. Gran obres d'embalum rodó únicament les trobarem a jardins i grans palaus. Es desenvolupà en gran part a la zona d'Europa Central.

Alguns dels trets de l'escultura d'aquest període són:

- Encara es manté la influència estètica de Bernini.
- Apareix l'ús de nous materials per abaratir costos tot i donar una aparença real:
 - per petites escultures com figures de pessebre destaca l'ús de materials com fusta, argila, estuc, plom...
 - per objectes decoratius d'altres com la porcellana.

Autors que van destacar en aquest estil foren **Salzillo**, autor de passos de Setmana Santa i figures de pessebre així com **Narciso Tomé** com l'obra que podem observar en la fotografia. Transparent (1729-1732), catedral de Toledo.

6. Pintura rococó

La pintura restà independent gràcies entre d'altres raons a la nova figura de marxant d'art. Com en la resta d'arts, la pintura reflexa l'elegància i erotisme que vol transmetre el rococó. De fet, com hem vist fins ara, la pintura tindrà com a públic l'aristocràcia i la burgesia.

Algunes de les característiques de la pintura d'aquest període són:

- Cromatisme: colors clars i pàlids (gris, el verd poma, blau cel...)
- Temàtica: representació de la dona com a ésser dolç i tendre, nus femenins, mitologia romàntica, escenes d'amor terrenal, representacions de festes en societat... En general, temàtica relacionada amb la recerca del plaer. És Watteau qui trenca amb l'academicisme i treballa temàtica relacionada amb temes galants o escenes relacionades amb actors de teatre.
- Pintura frívola, de temàtica intranscendent, sensual i eròtica amb la funció de decorar els salons dels hòtels.
- Es treballen amb noves tècniques com el pastel o l'aquarel·la tot i que en general rep una gran influència de Rubens i es caracteritza per ser una pintura colorista i de pinzellada ràpida alhora que detallista.

A l'esquerra, **Il Canaletto, Santa Maria della Salute** (1725-1726), oli sobre tela. Museu del Louvre, París. A la dreta, **Watteau. L'embarquement a Clitèra** (1717), oli sobre tela. Museu del Louvre, París.

Pintura rococó a Europa

França

- Pintura representada en format petit i dirigida a la burgesia parisenca
- Temàtica relacionada amb temes amorosos.
- Autors a destacar:
 - **Watteau**: obres de temàtica teatral amb personatges de la "Comedia dell'Arte". Intent de captar l'instant.
 - **Fragonard**: La seva obra destaca per captar l'alegria i el plaer de viure.
 - **Boucher**: composicions exuberants i sensuals.
 - **Chardin i Greuze**: pintura de temàtica popular, escenes quotidianes i natures mortes.

Itàlia

- Destaca la pintura veneciana.
- Autors a destacar:
 - Tiepolo: pintor de grans frescos que pren el gust barroc i l'estètica del rococó.
 - Il Canaletto: artista que inicià la pintura de paisatges urbans o *vedute*.

Espanya

- La pintura rococó es mantingué entre la influència de **Meléndez** (amb natures mortes) i el corrent amb influència francesa de **Paret i Alcázar**.

- Pintura influenciada per l'escola holandesa i flamenca del segle XVII i dirigida a un públic aristocràtic i per l'alta burgesia.
- Temàtica paisatgística i costumista

Anglaterra

- Autors a destacar:
 - **Van Dyck**: amb escenes paisatgístiques influenciades per la pintura holandesa i flamenca.
 - **Gainsborough, Reynolds i Romney**: temàtica popular, retrats...
 - **Hogarth**: crítica social, obres satíriques.

Hogarth. El matrimoni a la moda (escena 4) (1743-1745), oli sobre tela. National Gallery, Londres. A la dreta, Gainsborough. Mr i Mrs Andrews (1750), National Gallery, Londres.

En el següent vídeo podreu visualitzar una **classe magistral** on s'expliquen conceptes del Rococó; en cap cas s'exigiran el nivell i contingut d'aquestes classes de suport.

[Rococó](#)

